COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(94) 331 def.
Brussel, 22.07.1994

94/ 0186(CNS)

VOORSTEL VOOR EEN
BESLUIT VAN DE RAAD

inzake de toetreding van de EG tot de Overeenkomst om de naleving van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen door vissersvaartuigen op de volle zee te bevorderen

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. De consolidering, in het nieuwe internationale zeerecht, van het concept van zich tot 200 zeemijl uit de kusten van de Staten uitstrekkende "exclusieve economische zones" of "visserijzones" heeft in de praktijk geleid tot een aanzienlijke verlegging van het actieterrein van de bestaande vloten voor de visserij buiten de kustwateren naar de internationale wateren; voor deze gebieden van de zee is in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (hierna het "Verdrag van 1982" genoemd) de traditionele vrijheid van de visserij op de volle zee bevestigd, waarbij als voorwaarde is gesteld dat de Staten zelf of in samenwerking met andere Staten maatregelen voor het behoud van de levende rijkdommen van de volle zee moeten treffen (zie de artikelen 117 en 118 van genoemd Verdrag).

   Daarom hebben de meeste in de visserij op de volle zee geïnteresseerde landen, evenals de Gemeenschap, hetzij autonoom voor hun vissersvaartuigen, hetzij in het kader van bi- of multilaterale overeenkomsten, instandhoudingsmaatregelen vastgesteld die een duurzaam gebruik van de biologische rijkdommen van de volle zee beogen. Meer inzonderheid is de Gemeenschap toegetreden tot verscheidene verdragen en regionale organisaties op visserijgebied die zijn opgericht om op een adequaat internationaal niveau het behoud en het beheer van de betrokken visbestanden veilig te stellen.

   De vaststelling van de hiermee samenhangende instandhoudingsmaatregelen heeft evenwel geleid tot een reactie die erin bestond dat steeds meer vissersvaartuigen werden omgevlagd naar registers van landen die geen overeenkomstsluitende partij bij de bestaande regionale visserij-organisaties zijn en die de vereiste maatregelen voor het behoud van de rijkdommen van de zee niet nemen of daaraan niet meewerken.

   Deze steeds vaker voorkomende omvlagging van vissersvaartuigen naar een goedkope vlag heeft vaak tot doel zich te onttrekken aan de geldende instandhoudingsmaatregelen en zou de overeenkomstig de relevante bepalingen van het Verdrag van 1982 geleverde inspanningen voor het behoud van de levende rijkdommen van de zee ernstig in gevaar kunnen brengen.

2. In de "Verklaring van Cancun", die is aangenomen op de in mei 1992 in Cancun (Mexico) gehouden Internationale Conferentie over een verantwoorde visserij, en in het programma "Actie 21" dat is aangenomen door de Conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling (UNCED) die in juni 1992 te Rio de Janeiro is gehouden, is de Staten gevraagd om met het internationale recht verenigbare maatregelen te nemen om omvlaggingen die ten doel hebben zich te onttrekken aan de geldende instandhoudingsmaatregelen voor de visserij op de volle zee te beletten.

[redacted]

3. De FAO is ermee belast om op basis van de "Verklaring van Cancun" een gedragscode voor een verantwoorde visserij op te stellen. Tijdens de eerste besprekingen over de inhoud van de op te stellen code is overeengekomen dat daarin ook bepaalde mechanismen moesten worden opgenomen om deze "omvlagging" op doeltreffende wijze te bestrijden. In dit verband is uiteindelijk besloten om via een snelle procedure een internationale overeenkomst te sluiten ten einde, als eerste onderdeel van de beoogde code, de betrokken praktijk te voorkomen.

4. Na een vergadering van deskundigen die de FAO in februari 1993 heeft georganiseerd, zijn de besprekingen voortgezet, en de teksten die daarvan de weerslag vormden zijn bij drie gelegenheden opgenomen op de agenda van de officiële zittingen van de FAO.

Het voornaamste probleem was dat het internationale verdragsrecht bepaalt dat internationale overeenkomsten in geen geval verplichtingen voor derden mogen bevatten. Daarom werd het nuttig geacht een internationale overeenkomst uit te werken die Staten die niet toetreden tot internationale overeenkomsten die zijn gesloten om de visserij op de volle zee te regelen, de mogelijkheid biedt om vissersvaartuigen die onder hun vlag varen een verbod op te leggen om visserijactiviteiten uit te oefenen die de doeltreffendheid van in internationaal verband vastgestelde instandhoudingsmaatregelen in gevaar zouden kunnen brengen.

Over de mogelijke inhoud van een dergelijke internationale overeenkomst liepen de meningen soms uiteen. Sommigen wilden in een dergelijke overeenkomst de verantwoordelijkheid van de vlaggestaat vastleggen om de activiteiten van "niet-verdragsluitende partijen" die niet meewerken aan het behoud van de levende rijkdommen van de volle zee,terug te dringen, terwijl anderen veeleer een grotere rol wilden toebedelen aan de havenstaten, in plaats van meer de nadruk te leggen op de veranwoordelijkheid van de vlaggestaten. Nog anderen gingen uit van een te strikte interpretatie van artikel 117 van het Verdrag van 1982, volgens hetwelk op de Staten de plicht rust om "die maatregelen jegens hun onderdanen te treffen, die nodig zijn voor het behoud van de levende rijkdommen van de volle zee", en stelden voor dat, in een eerste fase, de Staten in het kader van hun eigen jurisdictie, hun onderdanen specifieke verplichtingen zouden opleggen, ongeacht in welke Staat het vaartuig is geregistreerd. Weer anderen ten slotte stelden voor de voorwaarden voor de registratie en de toekenning van een vlag aan vissersvaartuigen te herzien, met name door bepaalde preciseringen aan te brengen in het begrip "wezenlijke band" ("genuine link"), die krachtens artikel 91 van het Verdrag van 1982 tussen de vlaggestaat en het vaartuig moet bestaan, maar die in dit Verdrag niet nader was gepreciseerd.

[redacted]

De eerste ontwerp-overeenkomst die in de vergadering van de Visserijcommissie van 15 tot en met 19 maart 1993 werd voorgelegd had dan ook als titel "Ontwerp van Internationale Overeenkomst inzake de toekenning van een vlag aan vaartuigen die op de volle zee vissen". Bij die gelegenheid werd reeds afgestapt van de aanpak die gebaseerd was op de eigen jurisdictie van de Staten en werden bezwaren geopperd tegen de opneming in de geplande overeenkomst van een clausule "vlag/wezenlijke band", omdat een dergelijke clausule werd beschouwd als een belangrijke hinderpaal voor een snelle en algemene aanvaarding van de geplande overeenkomst.

Later kon in de bevoegde werkgroep van de Raad een overeenkomst tussen de Commissie en de Lid-Staten worden bereikt over een alternatieve tekst voor de geplande overeenkomst, die het gemeenschappelijk standpunt vormde en waarin de vorenvermelde bezwaren werden overgenomen en vooral nadruk werd gelegd op de verantwoordelijkheid van de vlaggestaat en aldus ook op een regeling inzake vergunningen voor de visserij op de volle zee.

Deze alternatieve tekst heeft duidelijk invloed gehad op het vervolg van de onderhandelingen. Bij de besprekingen in de Raad van de FAO in juni 1993 is, in overeenstemming met de door de Gemeenschap bepleite aanpak, de "vlag"-clausule geleidelijk verlaten doordat het debat zich verplaatste naar een regeling die gebaseerd was op het concept van de door de vlaggestaat beheerde vergunning voor het uitoefenen van de visserij op de volle zee, d.w.z. een traditioneel instrument voor het beheer van de visserij, op doorzichtigheid van de betrokken activiteiten en op een hechtere samenwerking tussen alle betrokken partijen.

Tijdens het informele overleg dat door de FAO is georganiseerd tijdens de zitting van de Conferentie van de Verenigde Naties over de visbestanden in de grensgebieden van internationale wateren ("straddling stocks") en de over lange afstanden trekkende soorten in juli 1993 en, later, in het slotoverleg tijdens de vergadering van de Raad van de FAO in november 1993, kon een consensus worden bereikt over een tekst in die zin. De uiteindelijk overeengekomen tekst met als titel "Overeenkomst om de naleving van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen door de vissersvaartuigen op de volle zee te bevorderen" ("Agreement to promote compliance with international conservation and management measures by fishing vessels on the high seas") (hierna "de Overeenkomst" genoemd) is formeel door de 27e Conferentie van de FAO goedgekeurd in de vergadering van 24 november 1993.

5. Deze Overeenkomst zal integrerend deel uitmaken van de Gedragscode voor een verantwoorde visserij die eveneens door de FAO zal worden opgesteld in 1994.

[redacted]

6. De Overeenkomst preciseert de verantwoordelijkheid van de vlaggestaten met betrekking tot vissersvaartuigen die hun vlag mogen voeren en die op de volle zee vissen. De verdragsluitende partijen moeten onder andere alle vereiste maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat deze vissersvaartuigen geen activiteiten uitoefenen die de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen kunnen doorkruisen. De Overeenkomst voorziet bovendien in een systeem van vergunningen voor het vissen op de volle zee, en de overeenkomstsluitende partijen moeten voordat zij aan de vaartuigen die onder hun vlag mogen varen een dergelijke vergunning afgeven, maar ook tijdens de gehele geldigheidsduur van de vergunning alle vereiste controles uitvoeren. Tenslotte moeten zij ook sancties vaststellen die zwaar genoeg zijn om de naleving van de bepalingen van de Overeenkomst door deze vissersvaartuigen te garanderen. Om de internationale samenwerking en de doorzichtigheid van de betrokken visserijactiviteiten te verbeteren, wordt bij de Overeenkomst een systeem ingesteld voor uitwisseling van informatie tussen de overeenkomstsluitende partijen, via de FAO.

7. Op 5 maart 1993 heeft de Commissie bij de Raad een aanbeveling (doc. SEC(93)283 def.) ingediend waarin wordt voorgesteld de Commissie te machtigen om, overeenkomstig het bepaalde in artikel 228 van het EG-Verdrag, de onderhandelingen te voeren voor de opstelling van de gedragscode voor een verantwoorde visserij (waarvan de onderhavige Overeenkomst integrerend deel uitmaakt).

   Hoewel de aanbeveling herhaaldelijk is besproken in de bevoegde werkgroep van de Raad, is nog geen definitieve beslissing genomen. Het overleg over de Overeenkomst is inmiddels voortgezet, wat de vorm betreft, op basis van de regels inzake de deelneming van de Gemeenschap aan de FAO en wat de inhoud betreft op basis van het vorenvermelde gemeenschappelijke standpunt.

8. Het hoofddoel van de Overeenkomst is de doeltreffendheid van de internationale maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden op de volle zee te garanderen. Daartoe zal in de Overeenkomst de verantwoordelijkheid van de vlaggestaat ten aanzien van de vissersvaartuigen die onder zijn vlag varen en op de volle zee vissen worden gepreciseerd en zal bijgevolg ook de uitoefening van de visserij door deze vaartuigen worden geregeld. De Overeenkomst zal ook de internationale samenwerking met het oog op de instandhouding van de visbestanden en de doorzichtigheid verbeteren door uitwisseling van informatie over de visserij op de volle zee.

De Gemeenschap beschikt in dit opzicht over exclusieve regelgevende bevoegdheid die zich, volgens een constante jurisprudentie, ook uitstrekt tot de volle zee (zie de arresten van 14 juli 1976 in de gevoegde zaken 3, 4 en 6/76 "Kramer", Jurispr. 1976, blz. 1279; van 25 juli 1991 in de zaak C-258/89 "Commissie tegen Spanje", jurispr. 1991, I-3977 en meer recent het arrest van 24 november 1993 in de zaak C-405/92 "Mondiet" (nog niet gepubliceerd), waarin het Hof de Gemeenschap dezelfde verordenende bevoegdheid voor de open zee toekent als in het internationale recht aan de vlaggestaat wordt toegekend).

Dat heeft tot gevolg dat in de Overeenkomst onderwerpen worden behandeld die uitsluitend onder de bevoegdheid van de Gemeenschap op visserijgebied vallen, zodat het alleen aan de Gemeenschap toekomt tot de Overeenkomst toe te treden.

9. Resolutie 15/93 van de Conferentie van de FAO, waarbij de uiteindelijk overeengekomen tekst in november 1993 is goedgekeurd, roept de leden van de FAO op zo spoedig mogelijk tot de Overeenkomst toe te treden. Aangezien de Gemeenschap heeft ingestemd met de resultaten van de Conferentie van Cancun en van de CNUED (UNCED) en zij de talrijke initiatieven heeft gesteund om, met name in het kader van de regionale visserij-organisaties waarvan zij lid is, het hoofd te bieden aan de activiteiten van "niet-overeenkomstsluitende partijen", zouden de positie en het prestige van de Gemeenschap in de diverse internationale instanties waar zeer belangrijke onderhandelingen op visserijgebied aan de gang zijn (FAO : Gedragscode, Verenigde Naties : Conferentie over de visbestanden in de grensgebieden van internationale wateren en over grote afstanden trekkende soorten) sterk worden aangetast indien de Gemeenschap niet spoedig tot de Overeenkomst zou toetreden.

10. Op grond van het vorenstaande, stelt de Commissie de Raad voor te besluiten dat de Europese Gemeenschap toetreedt tot de Overeenkomst om de naleving van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen door vissersvaartuigen op de open zee te bevorderen en het toetredingsinstrument onverwijld bij de Directeur-generaal van de FAO neer te leggen.

[redacted]

VOORSTEL VOOR EEN
BESLUIT VAN DE RAAD
van 1994
inzake de toetreding van de EG tot de Overeenkomst om de naleving van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen door vissersvaartuigen op de volle zee te bevorderen
(94/.../EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43, juncto artikel 228, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement[1],

Overwegende dat internationale samenwerking van essentieel belang is voor de instandhouding en voor een rationeel, verantwoord en duurzaam beheer van de biologische rijkdommen van de volle zee;

Overwegende dat de Gemeenschap het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee heeft ondertekend, dat alle leden van de internationale gemeenschap verplicht samen te werken om de biologische rijkdommen van de volle zee in stand te houden en te beheren;

Overwegende dat de Gemeenschap op het gebied van de zeevisserij de bevoegdheid heeft om maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden vast te stellen en terzake verbintenissen aan te gaan met derde landen of met internationale organisaties, zoals uitdrukkelijk is gesteld in de bevoegdheidsverklaring die de Gemeenschap bij haar toetreding tot de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties heeft afgelegd;

Overwegende dat het aanvragen van een vlag of het veranderen van vlag door vissersvaartuigen om zich te onttrekken aan de verplichting om de internationale maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de biologische rijkdommen van de zee na te leven, moet worden tegengegaan;

---

[1] PB nr. C

[redacted]

Overwegende dat elke vlaggestaat derhalve de plicht heeft om er door middel van passende, doeltreffende en op internationaal vlak gecoördineerde maatregelen voor te zorgen dat de vaartuigen die zijn vlag voeren de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen in acht nemen;

Overwegende dat de Gemeenschap daartoe heeft deelgenomen aan internationale onderhandelingen die zijn afgesloten met de goedkeuring, door de Conferentie van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, in haar 27e zitting in november 1993, van de Overeenkomst om de naleving van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen door vissersvaartuigen op de volle zee te bevorderen;

Overwegende dat deze Overeenkomst een nuttig kader is om de internationale samenwerking te versterken en er aldus voor te zorgen dat de doeltreffendheid van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen niet in gevaar komt;

Overwegende dat deze Overeenkomst integrerend deel zal uitmaken van de in de Verklaring van Cancun van mei 1992 bepleite Internationale Gedragscode voor een verantwoorde visserij;

Overwegende dat de vissers uit de Gemeenschap ook vissen op de volle zee en dat het derhalve in het belang van de Gemeenschap is tot deze Overeenkomst toe te treden,

BESLUIT :

Artikel 1

De Europese Gemeenschap treedt toe tot de Overeenkomst om de naleving van de internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen door vissersvaartuigen op de volle zee te bevorderen.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wijst de persoon aan die gemachtigd is het toetredingsinstrument bij de Directeur-generaal van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties neer te leggen overeenkomstig het bepaalde in artikel X, lid 2, van de Overeenkomst.

Gedaan te Brussel, op 1994

Voor de Raad
De Voorzitter

[redacted]

[redacted]

[redacted]

OVEREENKOMST OM TE BEVORDEREN DAT VISSERSVAARTUIGEN OP DE VOLLE ZEE DE INTERNATIONALE MAATREGELEN VOOR INSTANDHOUDING EN BEHEER VAN DE VISBESTANDEN NALEVEN

PREAMBULE

DE PARTIJEN BIJ DEZE OVEREENKOMST,

Erkennende dat alle Staten het recht hebben hun onderdanen op de volle zee te laten vissen op voorwaarde dat deze zich houden aan de relevante bepalingen van het internationale recht zoals dat is neergelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee,

Voorts erkennende dat in het kader van het internationale recht zoals dat is neergelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee alle Staten de plicht hebben om zelf of in samenwerking met andere Staten jegens hun onderdanen die maatregelen te treffen die nodig zijn voor het behoud van de levende rijkdommen van de volle zee,

Zich bewust van de rechten en belangen van alle Staten om hun visserijsector te ontwikkelen volgens hun nationale beleid en voorts van de noodzaak om de samenwerking met ontwikkelingslanden te bevorderen ten einde de mogelijkheden van die landen te vergroten om hun verplichtingen op grond van deze overeenkomst na te komen,

Eraan herinnerende dat in Agenda 21, die is aangenomen door de Conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling, een beroep op de Staten wordt gedaan om, in overeenstemming met het internationale recht, effectieve maatregelen te nemen om hun onderdanen te ontmoedigen hun vaartuigen om te vlaggen teneinde te ontkomen aan naleving van de bij visserij op de volle zee geldende regels voor instandhouding en beheer van de visbestanden,

Er voorts aan herinnerende dat in de Verklaring van Cancun, die is aangenomen door de Internationale Conferentie voor een Verantwoorde Visserij, eveneens een beroep op de Staten wordt gedaan om maatregelen in bovengenoemde zin te nemen,

Indachtig dat in het kader van Agenda 21 de Staten zich hebben verbonden tot instandhouding en duurzaam gebruik van de levende rijkdommen van de volle zee,

Een beroep doende op Staten die geen partij zijn bij mondiale, regionale of subregionale visserij-organisaties of -overeenkomsten om zich daar alsnog bij aan te sluiten of tot overeenstemming met dergelijke organisaties of partijen bij dergelijke organisaties of overeenkomsten te komen met het oog op naleving van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visstand,

Zich welbewust van de plichten van iedere Staat om effectieve jurisdictie en controle uit te oefenen ten aanzien van de vaartuigen die zijn vlag voeren, met inbegrip van vissersvaartuigen en vaartuigen waarop de vis wordt overgeladen,

Indachtig dat het onderbrengen van vissersvaartuigen onder een bepaalde vlag of het omvlaggen van vissersvaartuigen als middel om te ontkomen aan de naleving van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de levende rijkdommen van de zee en het tekortschieten van de vlaggestaten in hun verantwoordelijkheid ten aanzien van de vissersvaartuigen die hun vlag voeren,

enkele van de factoren zijn die de efficiency van genoemde maatregelen ernstig aantasten,

Zich realiserend dat het doel van deze overeenkomst kan worden bereikt door precisering van de verantwoordelijkheid van de vlaggestaat voor de vissersvaartuigen die actief zijn op de volle zee en zijn vlag mogen voeren, alsmede voor zijn toestemming voor dergelijke visserijactiviteit, door versterking van de internationale samenwerking en door grotere duidelijkheid via het uitwisselen van gegevens over de visserij op de volle zee,

Erop wijzende dat deze overeenkomst een integrerend onderdeel wordt van de in de Verklaring van Cancun gevraagde Internationale Gedragscode voor een Verantwoorde Visserij,

Geleid door de wens om in het kader van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, hierna FAO genoemd, een internationale overeenkomst te sluiten op grond van artikel XIV van de Statuten van de FAO,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN :

Artikel I

DEFINITIES

In deze overeenkomst wordt verstaan onder

a) "vissersvaartuig", ieder vaartuig dat wordt gebruikt of bedoeld is om te worden gebruikt voor de commerciële exploitatie van levende rijkdommen van de zee, met inbegrip van moederschepen en alle andere vaartuigen die rechtstreeks deelnemen aan dergelijke visserijactiviteit;

b) "internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden" : maatregelen voor het behoud of beheer van een of meer soorten van de levende rijkdommen van de zee, die worden vastgesteld en worden toegepast overeenkomstig de relevante bepalingen van het internationale recht zoals dat is neergelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 1982. Dergelijke maatregelen kunnen worden vastgesteld door mondiale, regionale of subregionale visserij-organisaties, onverminderd de rechten en verplichtingen van hun leden, of via verdragen of andere internationale overeenkomsten;

c) "lengte" :
   i) voor vissersvaartuigen die zijn gebouwd na 18 juli 1982, 96 % van de lengte van de lastlijn op 85 % van de kleinste holte naar de mal gemeten vanaf de bovenzijde van de kielplaat, dan wel de lengte van de voorzijde van de voorsteven tot aan de hartlijn van de roerkoning op deze lastlijn gemeten, indien deze laatste lengte groter is. Bij vaartuigen die met stuurlast zijn ontworpen, moet de lastlijn waarop deze lengte wordt gemeten evenwijdig aan de constructiewaterlijn worden genomen.
   ii) voor vissersvaartuigen die zijn gebouwd vóór 18 juli 1982, de lengte die is vermeld in het nationale scheepsregister of een ander scheepsregister;

d) "register van vissersvaartuigen" : een administratie waarin relevante gegevens over de vissersvaartuigen worden genoteerd. Het kan gaan om een aparte administratie voor vissersvaartuigen of om een onderdeel van een algemeen scheepsregister;

e) "regionale organisatie voor economische integratie" : een regionale organisatie voor economische integratie waaraan de Staten die daarvan lid zijn bevoegdheden hebben overgedragen over aangelegenheden die onder deze overeenkomst vallen, met inbegrip van de bevoegdheid om over die aangelegenheden besluiten te nemen die voor hen bindend zijn;

f) "vaartuigen die zijn vlag mogen voeren" en "vaartuigen die de vlag van een Staat mogen voeren" : ook vaartuigen die de vlag mogen voeren van een staat die lid is van een regionale organisatie voor economische integratie.

Artikel II

WERKINGSSFEER

1. Behoudens het bepaalde in de volgende leden van dit artikel is deze Overeenkomst van toepassing op alle vissersvaartuigen die worden gebruikt of bedoeld zijn om te worden gebruikt voor de visserij op de volle zee.

2. Een Partij mag bepalen dat deze overeenkomst niet wordt toegepast voor vissersvaartuigen van minder dan 24 m die zijn vlag mogen voeren, tenzij die Partij van oordeel is dat een dergelijke uitzondering het doel van deze overeenkomst zou aantasten, op voorwaarde evenwel dat dergelijke uitzonderingen

   a) alleen worden toegestaan voor in lid 3 bedoelde gebieden actieve vissersvaartuigen die de vlag mogen voeren van de kuststaat van het betrokken visserijgebied en
   b) niet worden toegestaan wat betreft de verplichtingen die een Partij heeft aangegaan in het kader van artikel III, lid 1, of artikel VI, lid 7, van deze Overeenkomst.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 2 mogen kuststaten die Partij zijn bij deze Overeenkomst voor visserijgebieden waarvoor zij tot nu toe nog geen exclusieve economische zone of een gelijkwaardige zone met nationale jurisdictie over de visserij hebben ingevoerd, hetzij zelf, hetzij via de betrokken regionale visserij-organisaties een minimumlengte vaststellen waarbeneden deze Overeenkomst niet wordt toegepast voor vissersvaartuigen die hun vlag voeren en die uitsluitend actief zijn in een dergelijk visserijgebied.

Artikel III

VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE VLAGGESTAAT

1. a) Iedere Partij neemt de maatregelen die nodig zijn om te waarborgen dat vissersvaartuigen die zijn vlag mogen voeren geen activiteiten verrichten

die de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden aantasten.

b) Als een Partij, op grond van artikel II, lid 2, vissersvaartuigen met een lengte van minder dan 24 m lengte die zijn vlag mogen voeren, heeft uitgezonderd van toepassing van deze Overeenkomst, dient die Partij niettemin doeltreffende maatregelen te nemen ten aanzien van dergelijke vissersvaartuigen die de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden aantasten. Deze maatregelen moeten van dien aard zijn dat het betrokken vissersvaartuig voortaan afziet van dergelijke activiteiten.

2. Partijen bepalen met name dat vissersvaartuigen die hun vlag mogen voeren slechts voor visserij op de volle zee mogen worden gebruikt voorzover ze daarvoor toestemming hebben gekregen van de bevoegde autoriteit of autoriteiten van die Partij. Een vissersvaartuig dat die toestemming heeft gekregen, dient de visserij uit te oefenen overeenkomstig de daarvoor geldende voorwaarden.

3. Partijen geven vissersvaartuigen die hun vlag mogen voeren alleen toestemming voor visserij op de volle zee als ze er van overtuigd zijn dat zij, gezien de banden met het betrokken vissersvaartuig, in staat zijn om ten aanzien van dat vissersvaartuig hun verantwoordelijkheden in het kader van deze Overeenkomst na te komen.

4. Als een vissersvaartuig waaraan door een Partij toestemming is gegeven voor visserij op de volle zee niet langer de vlag van de betrokken Partij mag voeren, wordt de vergunning voor visserij op de volle zee geacht te zijn ingetrokken.

5. a) Partijen geven vissersvaartuigen die tevoren geregistreerd waren op het grondgebied van een andere Partij en die de efficiency van internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden hebben aangetast alleen een vergunning voor visserij op de volle zee als zij er van overtuigd zijn dat

   i) een eventuele schorsing, door een andere Partij, van een vergunning voor dat vaartuig voor de visserij op de volle zee, is verstreken en
   ii) een andere Partij niet in de laatste drie jaar de vergunning van een dergelijk vaartuig om op de volle zee te vissen heeft ingetrokken.

   b) Het bepaalde in alinea a) geldt ook voor vissersvaartuigen die tevoren geregistreerd waren op het grondgebied van een staat die geen Partij is bij deze Overeenkomst, op voorwaarde dat de vergunningverlenende Partij over voldoende gegevens beschikt met betrekking tot de schorsing of de intrekking van de vergunning.

   c) Het bepaalde in alinea a) en b) is niet van toepassing wanneer het vissersvaartuig in andere handen is overgegaan en de nieuwe eigenaar deugdelijk heeft aangetoond dat de vorige eigenaar of exploitant

geen wettelijke of financiële belangen meer heeft in of controle heeft over het vissersvaartuig.

d) Ongeacht het bepaalde in de alinea's a) en b) mag een Partij een vissersvaartuig waarop het bepaalde in die alinea's van toepassing zou zijn niettemin toestemming geven voor visserij op de volle zee, als de betrokken Partij, rekening houdende met alle relevante feiten, met inbegrip van de omstandigheden waarin de visvergunning door de andere Partij of Staat is ingetrokken, heeft vastgesteld dat het doel van deze Overeenkomst niet in het gedrang komt wanneer een vergunning wordt verleend om het vaartuig te gebruiken voor visserij op de volle zee.

6. Iedere Partij zorgt ervoor dat alle vissersvaartuigen die zijn vlag mogen voeren en die hij heeft opgenomen in het in artikel IV bedoelde register overeenkomstig algemeen aanvaarde normen, zoals de "FAO Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels" (de FAO-normen voor het aanbrengen van kentekens op en de identificatie van vissersvaartuigen), van kentekens zijn voorzien zodat ze gemakkelijk kunnen worden geïdentificeerd.

7. Iedere Partij zorgt ervoor dat ieder vissersvaartuig dat zijn vlag mag voeren hem de informatie over zijn activiteiten verstrekt die de betrokken Partij nodig heeft om aan zijn verplichtingen op grond van de Overeenkomst te voldoen, en met name gegevens over het gebied waar de visserij wordt uitgeoefend en over de vangsten en de aanvoer.

8. Iedere Partij neemt rechthandhavingsmaatregelen ten aanzien van de vissersvaartuigen die zijn vlag mogen voeren en die de bepalingen van deze Overeenkomst overtreden en stelt, zonodig, vast dat overtreding van genoemde bepalingen een overtreding is van de nationale wetgeving. De sancties ten aanzien van dergelijke overtredingen dienen voldoende zwaar te zijn om ervoor te zorgen dat de bepalingen van deze Overeenkomst worden nageleefd en dat de overtreders geen voordeel behalen uit hun onwettige activiteiten. De sancties voor ernstige overtredingen dienen weigering, schorsing of intrekking van de vergunning voor uitoefening van de visserij op de volle zee te omvatten.

Artikel IV

REGISTERS VAN VISSERSVAARTUIGEN

Iedere Partij houdt in het kader van deze Overeenkomst een register bij van vissersvaartuigen die zijn vlag mogen voeren en die een vergunning hebben voor visserij op de volle zee. Iedere Partij neemt bovendien de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat alle betrokken vissersvaartuigen in dat register worden opgenomen.

Artikel V

INTERNATIONALE SAMENWERKING

1. Partijen verlenen elkaar de nodige medewerking om deze Overeenkomst uit te voeren en verstrekken elkaar met name gegevens, met inbegrip van bewijsmateriaal, over de activiteiten van vissersvaartuigen teneinde de vlaggestaat bij te staan bij het identificeren van die vissersvaartuigen die zijn vlag voeren en waarover wordt gemeld dat zij door hun activiteiten de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden hebben aangetast, en teneinde die Staat te helpen zijn verplichtingen op grond van artikel III na te komen.

2. Wanneer een vissersvaartuig vrijwillig in de haven is van een andere Partij dan de vlaggestaat, stelt die Partij, wanneer hij redelijke gronden heeft om aan te nemen dat het betrokken vissersvaartuig is gebruikt voor activiteiten die de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden aantasten, de vlaggestaat daarvan onmiddellijk in kennis. Partijen kunnen regelingen treffen over de uitvoering door de havenstaten van alle onderzoek dat nodig wordt geacht om vast te stellen of het vissersvaartuig inderdaad is gebruikt in strijd met het bepaalde in deze Overeenkomst.

3. Partijen sluiten, wanneer en voor zover nodig met het oog op de realisatie van de doelstellingen van deze Overeenkomst, samenwerkingsovereenkomsten of regelingen voor onderlinge bijstand op mondiaal, regionaal, subregionaal of bilateraal niveau.

Artikel VI

UITWISSELING VAN GEGEVENS

1. Iedere Partij verstrekt de FAO de volgende gegevens over ieder vissersvaartuig dat is opgenomen in het register dat moet worden bijgehouden op grond van artikel IV :

   a) naam van het vissersvaartuig, registratienummer, vroegere namen (indien bekend), en haven van registratie;
   b) vroegere vlag (indien van toepassing);
   c) internationale radioroepnaam (IRCS) (indien van toepassing);
   d) naam en adres van de eigenaar of eigenaars;
   e) plaats waar en jaar waarin het vaartuig is gebouwd;
   f) type vaartuig;
   g) lengte.

2. Iedere Partij verstrekt, voor zover mogelijk, de FAO bovendien de volgende gegevens over ieder vissersvaartuig dat is opgenomen in het op grond van artikel IV bij te houden register :

a) naam en adres van de exploitant of exploitanten (indien van toepassing);
b) type vismethode(n);
c) holte naar de mal;
d) grootste breedte van het vaartuig;
e) brutoregistertonnage;
f) vermogen van de hoofdmotor of hoofdmotoren.

3. Iedere Partij stelt de FAO onmiddellijk in kennis van wijzigingen in de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde gegevens.

4. De FAO verstrekt de op grond van de leden 1, 2 en 3 van dit artikel meegedeelde gegevens periodiek aan alle Partijen en, op verzoek, aan individuele Partijen. De FAO verstrekt, behoudens door de betrokken Partij opgelegde beperkingen ten aanzien van de verspreiding van gegevens, bovenbedoelde gegevens op verzoek aan mondiale, regionale of subregionale visserij-organisaties.

5. Iedere Partij stelt de FAO ook onmiddellijk op de hoogte van

a) toevoegingen aan het register;
b) schrappingen uit het register in verband met

i) afstand of niet-verlenging van de visserijvergunning door de eigenaar of exploitant van het vissersvaartuig;
ii) intrekking van de voor het vissersvaartuig afgegeven visserijvergunning, op grond van artikel III, lid 8;
iii) het feit dat het betrokken vissersvaartuig niet langer de vlag van de betrokken partij mag voeren;
iv) sloop, uit de vaart nemen of het verloren gaan van het betrokken vissersvaartuig, of
v) enige andere reden.

6. Als een Partij de FAO gegevens verstrekt op grond van lid 5, b), dient die Partij tevens te specificeren om welke in dat lid vermelde reden dat gebeurt.

7. Iedere Partij stelt de FAO in kennis van

a) iedere uitzondering die hij heeft toegestaan op grond van artikel II, lid 2, het aantal en het type vissersvaartuigen waarvoor die uitzondering geldt en de geografische gebieden waar die vissersvaartuigen actief zijn, alsmede van
b) iedere regeling als bedoeld in artikel II, lid 3.

8. a) Iedere Partij verstrekt de FAO onmiddellijk alle relevante gegevens over activiteiten van vissersvaartuigen die zijn vlag voeren waardoor de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden wordt aangetast, met inbegrip van de gegevens over de identiteit van het betrokken vissersvaartuig of de betrokken vissersvaartuigen en over de maatregelen die de Partij ten aanzien van die activiteit heeft genomen. In de rapporten over de door een Partij genomen maatregelen mag rekening worden gehouden met de op grond van de nationale wetgeving geldende beperkingen in verband met de vertrouwelijkheid, met name over maatregelen die nog niet definitief zijn.

b) Iedere Partij die redelijke gronden heeft om aan te nemen dat een vissersvaartuig dat niet zijn vlag voert door zijn activiteiten de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden heeft aangetast, brengt dit onder de aandacht van de betrokken vlaggestaat en mag dit, zonodig, onder de aandacht brengen van de FAO. De betrokken Partij verstrekt de vlaggestaat alle bewijsmateriaal en mag de FAO een samenvatting van het bewijs doen toekomen. De FAO verspreidt die gegevens niet voordat de vlaggestaat de gelegenheid heeft gehad om, naargelang het geval, commentaar te geven op de beschuldiging en het bewijsmateriaal of daar bezwaar tegen te maken.

9. Iedere Partij stelt de FAO in kennis van gevallen waarin hij, op grond van artikel III, lid 5, d), een visserijvergunning heeft verleend ondanks het bepaalde in artikel III, lid 5, a) of b). Daarbij verstrekt hij tevens gegevens voor identificatie van het vissersvaartuig en de eigenaar of exploitant en, zonodig, alle andere in verband met zijn besluit relevante gegevens.

10. De FAO verstrekt de op grond van de leden 5, 6, 7, 8 en 9 van dit artikel meegedeelde gegevens periodiek aan alle partijen en, op verzoek, aan individuele Partijen. De FAO verstrekt, behoudens door de betrokken Partij opgelegde beperkingen ten aanzien van de verspreiding van gegevens, bovenbedoelde gegevens op verzoek aan mondiale, regionale of subregionale visserij-organisaties.

11. Partijen verstrekken elkaar gegevens over de uitvoering van deze Overeenkomst, ook via de FAO en andere mondiale, regionale en subregionale visserij-organisaties.

Artikel VII

SAMENWERKING MET ONTWIKKELINGSLANDEN

Partijen verlenen in mondiaal, regionaal, subregionaal of bilateraal verband en, zonodig, met steun van de FAO en andere internationale of regionale organisaties, bijstand, ook van technische aard, aan ontwikkelingslanden ten einde deze te helpen bij het nakomen van hun verplichtingen op grond van deze Overeenkomst.

Artikel VIII

STATEN DIE GEEN PARTIJ ZIJN

1. Partijen moedigen Staten die geen Partij zijn bij deze Overeenkomst aan om de Overeenkomst te accepteren en wetten en regelingen vast te stellen die in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze Overeenkomst.

2. Partijen werken, op een wijze die beantwoordt aan deze Overeenkomst en het internationale recht, met elkaar samen om ervoor te zorgen dat vissersvaartuigen die de vlag mogen voeren van Staten die geen partij zijn bij deze Overeenkomst geen activiteiten verrichten die de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden aantasten.

3. Partijen verstrekken elkaar gegevens, hetzij rechtstreeks, hetzij via de FAO, over de activiteiten van vissersvaartuigen die de vlag voeren van Staten die geen Partij zijn bij deze Overeenkomst en waardoor de efficiency van de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden wordt aangetast.

Artikel IX

REGELING VAN GESCHILLEN

1. Iedere Partij mag met een andere Partij of andere Partijen in overleg treden om zo spoedig mogelijk een wederzijds bevredigende oplossing te vinden voor geschillen over de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst.

2. Als via dit overleg het geschil niet binnen redelijke tijd wordt opgelost, wordt door de betrokken Partijen zo spoedig mogelijk overleg gepleegd om het geschil op te lossen door onderhandelingen, feitenonderzoek, bemiddeling, conciliatie, arbitrage, een rechterlijke beslissing of andere vreedzame middelen naar hun eigen keuze.

3. Ieder geschil van deze aard dat niet op deze wijze wordt opgelost wordt, met instemming van alle betrokken Partijen, voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof, na inwerkingtreding van het VN-Zeerechtverdrag van de Verenigde Naties van 1982 aan het Internationale Hof voor het Recht van de Zee of aan een arbitragecommissie. Als geen overeenstemming wordt bereikt over het voorleggen van het geschil aan het Internationale Gerechtshof, het Internationale Hof voor het Recht van de Zee of een arbitragecommissie, blijven de Partijen overleg voeren en blijven zij met

elkaar samenwerken met de bedoeling het geschil te regelen overeenkomstig de regels van het internationale recht voor de instandhouding van de levende rijkdommen van de zee.

Artikel X

AANVAARDING

1. Deze Overeenkomst staat open voor aanvaarding door ieder lid of geassocieerd lid van de FAO en voor iedere Staat die geen lid is van laatstgenoemde organisatie, maar lid is van de Verenigde Naties of van een van de gespecialiseerde agentschappen van de Verenigde Naties of van het Internationale Agentschap voor Atoomenergie.

2. De aanvaarding tot deze Overeenkomst gebeurt door nederlegging van een akte van aanvaarding bij de Directeur-generaal van de FAO, hierna de Directeur-generaal genoemd.

3. De Directeur-generaal stelt alle Partijen, alle leden en geassocieerde leden van de FAO, alsmede de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, in kennis van alle akten van aanvaarding die hij heeft ontvangen.

4. Wanneer een organisatie voor regionale economische integratie partij wordt bij deze Overeenkomst dient een dergelijke organisatie, overeenkomstig het bepaalde in artikel II, lid 7, van de Statuten van de FAO, die wijzigingen of verduidelijkingen in de op grond van artikel II, lid 5, van de Statuten van de FAO ingediende verklaring van bevoegdheden mee te delen die nodig zijn in verband met de toetreding tot deze Overeenkomst. Iedere Partij bij deze Overeenkomst mag te allen tijde een organisatie voor regionale economische integratie die Partij is bij deze Overeenkomst verzoeken mee te delen of de organisatie voor regionale economische integratie, dan wel de Staten die lid zijn van die organisatie verantwoordelijk zijn voor de toepassing van een specifiek punt waarop deze Overeenkomst betrekking heeft. De organisatie voor regionale economische integratie dient deze gegevens binnen redelijke tijd te verstrekken.

Artikel XI

INWERKINGTREDING

1. Deze Overeenkomst treedt in werking met ingang van de datum waarop de 25e akte van aanvaarding bij de Directeur-generaal is nedergelegd.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt een akte van aanvaarding die is nedergelegd door een organisatie voor regionale economische integratie niet meegerekend naast de akten die zijn nedergelegd door de Staten die lid zijn van een dergelijke organisatie.

Artikel XII

VOORBEHOUDEN

Aanvaarding van deze Overeenkomst kan afhankelijk worden gesteld van voorbehouden; deze voorbehouden worden slechts geldig na aanvaarding door alle Partijen bij deze Overeenkomst. De Directeur-generaal stelt alle Partijen onverwijld in kennis van een voorbehoud. Partijen die niet binnen drie maanden na de datum van kennisgeving hebben geantwoord, worden geacht het voorbehoud te hebben geaccepteerd. Als het voorbehoud niet wordt geaccepteerd, wordt de Staat of de organisatie voor regionale economische integratie die dat voorbehoud maakt, geen Partij bij deze Overeenkomst.

Artikel XIII

WIJZIGING

1. Ieder voorstel van een Partij voor wijziging van deze Overeenkomst moet worden meegedeeld aan de Directeur-generaal.

2. Ieder voorstel voor een wijziging van deze Overeenkomst dat de Directeur-generaal van een Partij ontvangt, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan een gewone of buitengewone zitting van de algemene vergadering (conference) en, als de wijziging belangrijke technische veranderingen meebrengt of bijkomende verplichtingen voor de Partijen inhoudt, wordt het voorstel onderzocht door een adviescommissie van specialisten die door de FAO vóór de algemene vergadering wordt bijeengeroepen.

3. Voorstellen voor wijziging van deze Overeenkomst worden door de Directeur-generaal uiterlijk tegelijk aan de Partijen toegezonden met de agenda van de algemene vergadering waarop die voorstellen worden behandeld.

4. Ieder voorstel voor wijziging van deze Overeenkomst moet worden goedgekeurd door de algemene vergadering en treedt in werking met ingang van de 30e dag na aanvaarding door tweederde van de Partijen. Wijzigingen die nieuwe verplichtingen voor de Partijen inhouden, treden voor de betrokken Partij slechts in werking na aanvaarding door die Partij en wel met ingang van de 30e dag na die aanvaarding. Iedere wijziging wordt geacht nieuwe verplichtingen voor de Partijen in te houden, tenzij de algemene vergadering bij de aanvaarding van de wijziging met algemene stemmen anders beslist.

5. De akten van aanvaarding van wijzigingen die nieuwe verplichtingen meebrengen, worden nedergelegd bij de Directeur-generaal, die alle Partijen in kennis stelt van de aanvaarding en de inwerkingtreding van de wijzigingen.

6. Voor de toepassing van dit artikel wordt een akte van aanvaarding die is nedergelegd door een organisatie voor regionale economische integratie niet meegerekend naast de akten die zijn nedergelegd door de Staten die lid zijn van een dergelijke organisatie.

Artikel XIV

OPZEGGING

Iedere Partij kan deze Overeenkomst op ieder tijdstip na twee jaar na de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst voor deze Partij, opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Directeur-generaal, die alle Partijen en alle leden en geassocieerde leden van de FAO onmiddellijk in kennis stelt van deze opzegging. De opzegging wordt van kracht aan het einde van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de Directeur-generaal de opzegging heeft ontvangen.

Artikel XV

VERPLICHTINGEN VAN DE DEPOSITARIS

De Directeur-generaal is de depositaris van dit Verdrag. De depositaris

a) zendt gewaarmerkte kopieën van deze Overeenkomst aan ieder lid en geassocieerd lid van de FAO en aan Staten die geen lid zijn van die organisatie en toetreden tot deze Overeenkomst;

b) zorgt, na inwerkingtreding van deze Overeenkomst, voor registratie daarvan bij het secretariaat-generaal van de Verenigde Naties overeenkomstig de bepalingen van artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) stelt ieder lid en geassocieerd lid van de FAO en iedere niet bij die organisatie aangesloten Staat die toetreedt tot deze Overeenkomst in kennis van

   i) de akten van aanvaarding die zijn nedergelegd overeenkomstig artikel X;
   ii) de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst volgens artikel XI;
   iii) voorstellen voor en de inwerkingtreding van wijzigingen op deze Overeenkomst volgens artikel XIII;
   iv) opzeggingen van deze Overeenkomst volgens artikel XIV.

Artikel XVI

AUTHENTIEKE TEKSTEN

De Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse en de Spaanse tekst van deze Overeenkomst zijn gelijkelijk authentiek.

ISSN 0254-1513

COM(94) 331 def.

DOCUMENTEN

NL **11 03**

Catalogusnummer : CB-CO-94-346-NL-C

ISBN 92-77-71880-3

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg